অকঁনিহতঁৰ বাবে বাইবেলখন

আগবঢ়াইছে

ৰাজকুমাৰ এজন গৰখীয়া হৈ পৰে

লিখিছে: Edward Hughes

ব্যাখ্যা কৰিছে: M. Maillot; Lazarus

গ্ৰহণ কৰিছে: E. Frischbutter; Sarah S.

অনুবাদ কৰিছে:
ডঃ শান্তি ৰাণী সিং, এম. এচ. চি. পি. এইচ. ডি.

প্ৰকাশ কৰিছে: Bible for Children
www.M1914.org

©2023 Bible for Children, Inc.
অনুমতি: এই কাহিনীটো নকল বা ছপা কৰা অধিকাৰ আপোনাৰ আছে, কিন্তু ইয়াক বিক্ৰী নকৰিব।

এদিনা মোচিয়ে এজন ইজিপ্তীয়ক এজন
হিব্ৰু দাসক প্ৰহাৰ কৰা দেখিছিল।
যদিও মোচিক ফাৰৌৰ
প্ৰাসাদত ৰাজকুমাৰ হিচাপে
ডাঙৰ-দীঘল আৰু শিক্ষা
দিয়া হৈছিল, তথাপিও
তেওঁ হিব্ৰু আছিল। তেওঁ
দাসজনক সহায়
কৰিব
লাগিছিল।

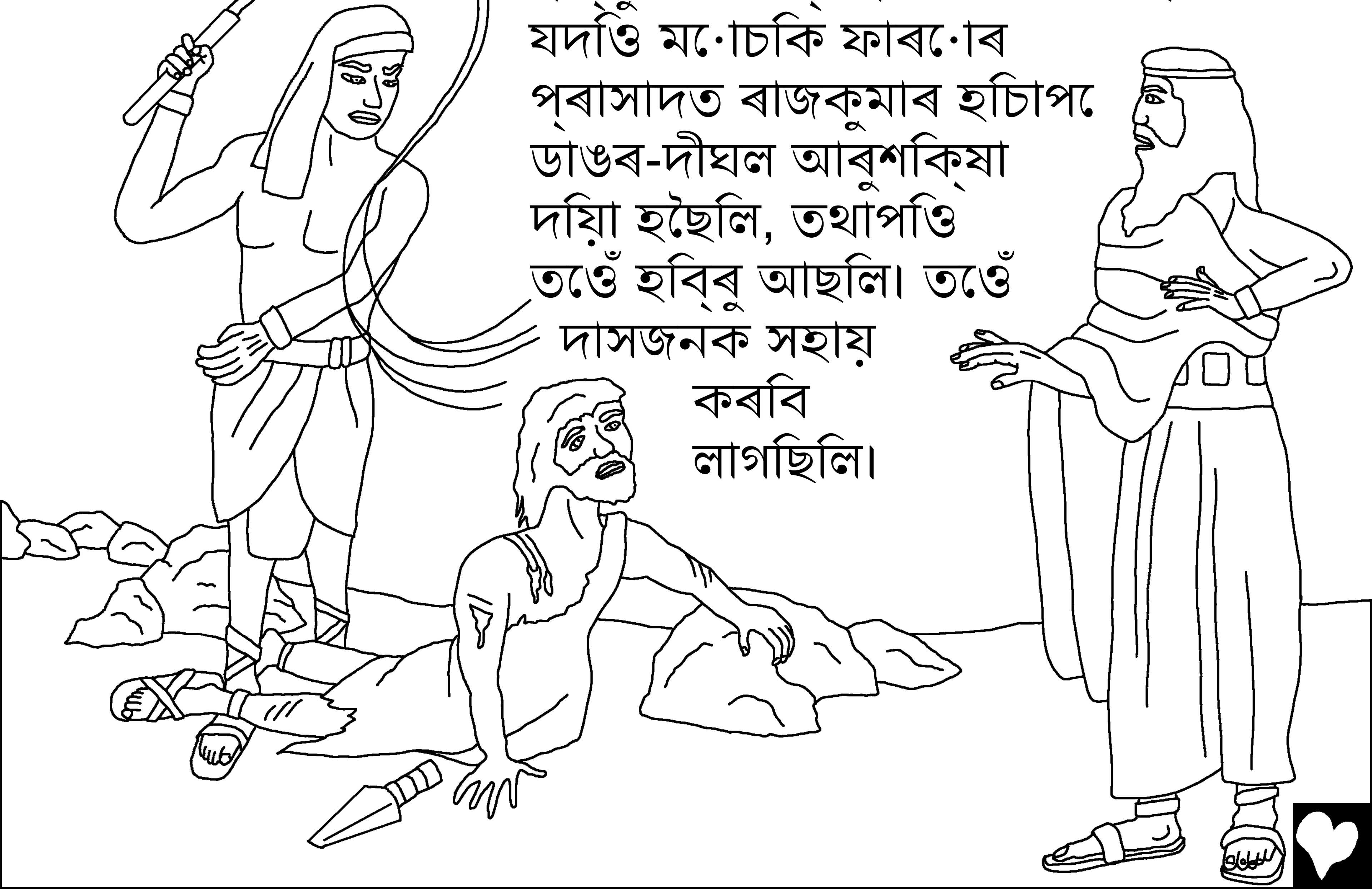

কোনেও নোচোৱাটো নিশ্চিত কৰিবলৈ চাৰিওফালে চকু ফুৰাই মোচিয়ে নিষ্ঠুৰ দাস মাষ্টৰক আক্ৰমণ কৰিলে। তাৰ পিছত হোৱা যুজত মোচিয়ে মিচৰীয়সকলক হত্যা কৰিলে। তৎক্ষণাৎ, তেওঁ মৃত দেহটো কবৰ দিলে।

পিছদিনা মোচিয়ে দুটা ইব্ৰী কথোপকথন কৰা দেখিলে। তেওঁ তেওঁলোকক বাধা দিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল। এজনে ক'লে, "আপুনি ইজিপ্তীয়জনক হত্যা কৰাৰ সময়ত মোক হত্যা কৰিব নেকি?" মোচিয়ে ভয় খাইছিল। সকলোৱে কালিৰ বিষয়ে জানিছিল। ফাৰোৱে জানিছিল। মোচিয়ে পলাই যাব লগা হৈছিল।

তেওঁ মিডিয়ান নামৰ এখন দেশলৈ গৈছিল।

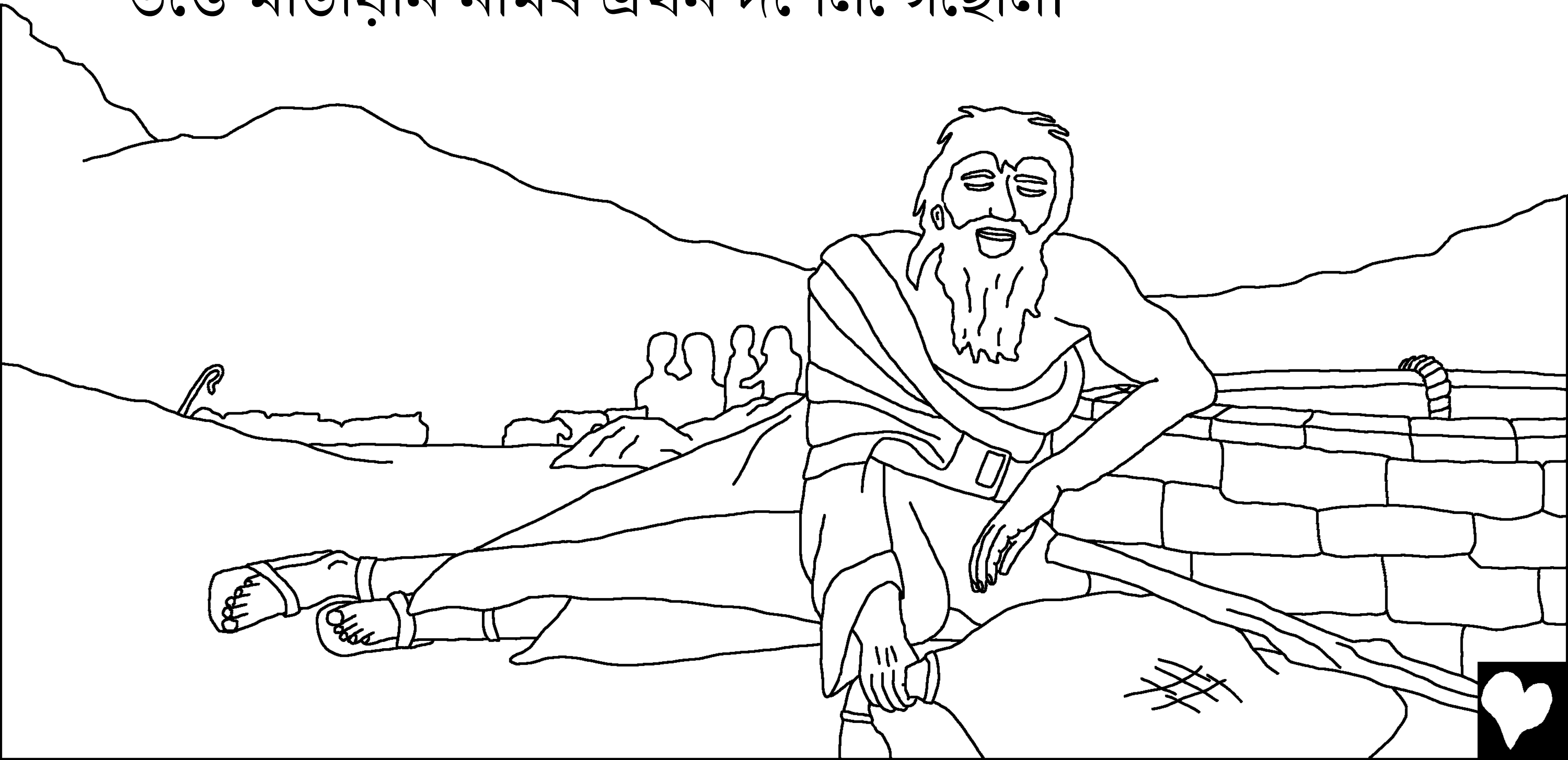

মোচিয়ে এটা কুঁৱাৰ কাষত জিৰণি লোৱাৰ সময়ত মিদিয়ানৰ
পুৰোহিতৰ সাতজনী ছোৱালীয়ে তেওঁলোকৰ দেউতাকৰ
জাকটোক পানী দিবলৈ গৰাখহনীয়াবোৰ ভৰাই দিছিল।

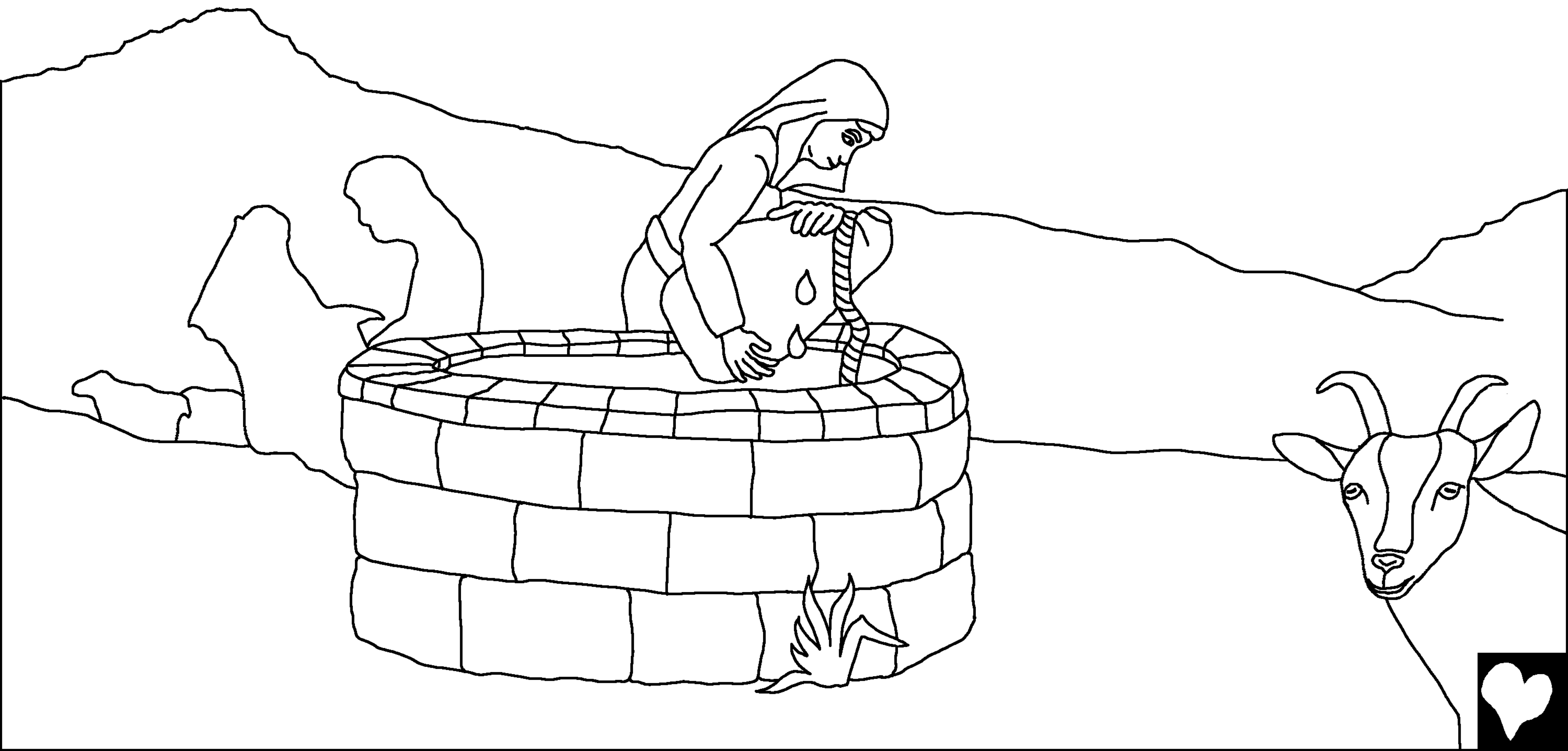

আন গৰখীয়াসকলে তেওঁলোকক এফালে ঠেলি দিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল। মোচিয়ে মহিলাসকলক সুৰক্ষা আৰুসহায় কৰিছিল।

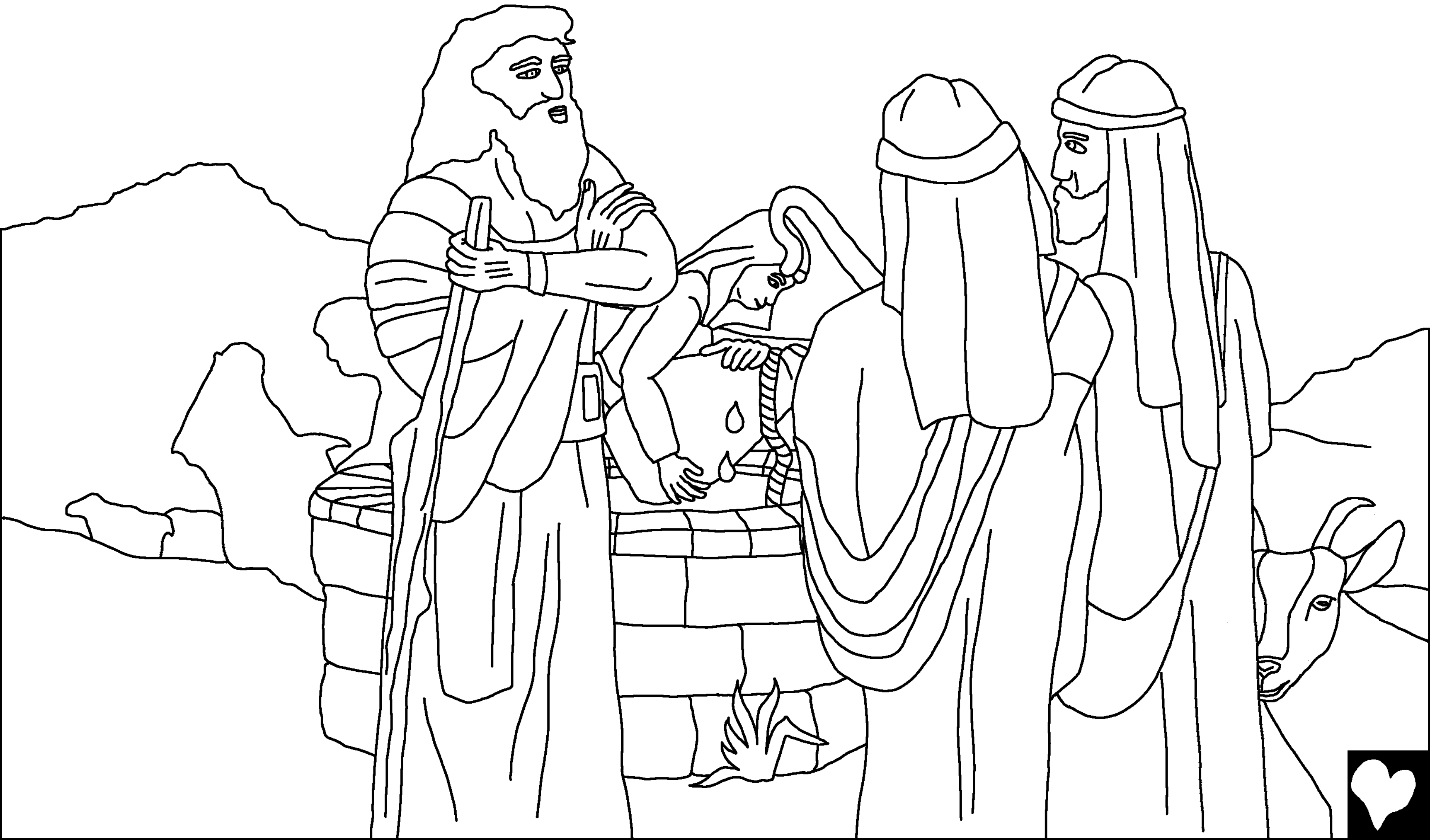

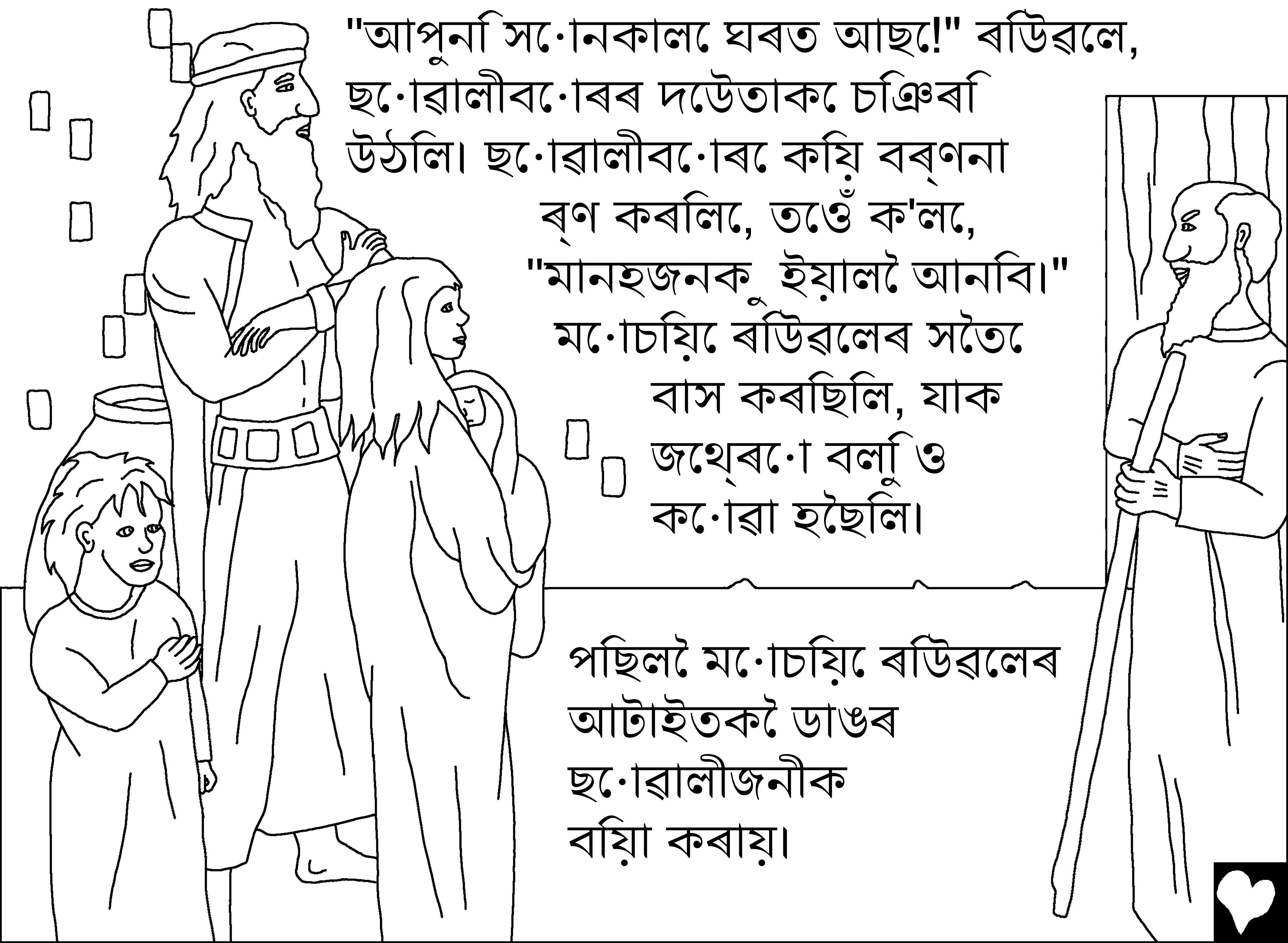

"আপুনি সোনকালে ঘৰত আছে!" ৰৈডিৱলে,
ছোৱালীবোৰৰ দেউতাকে চিঞৰি
উঠিল। ছোৱালীবোৰে কিয় বৰ্ণনা
কৰিলে, তেওঁ ক'লে,
"মানুহজনক ইয়ালৈ আনিবা।"
মোচিয়ে ৰৈডিৱলৰ সৈতে
বাস কৰিছিল, যাক
জেথ্ৰো বুলিও
কোৱা হৈছিল।

পিছলৈ মোচিয়ে ৰৈডিৱলৰ
আটাইতকৈ ডাঙৰ
ছোৱালীজনীক
বিয়া কৰায়।

চনত ইজিপ্তত ফাৰোৰ মৃত্যু হয়। ঈশ্বৰৰ লোকসকল, ইব্ৰীসকলে তেতিয়াও দাস আছিল। তেওঁলোকে কেনেকৈ তেওঁলোকৰ দুখ-কষ্টত হাহাকাৰ কৰিছিল! তেওঁলোকে

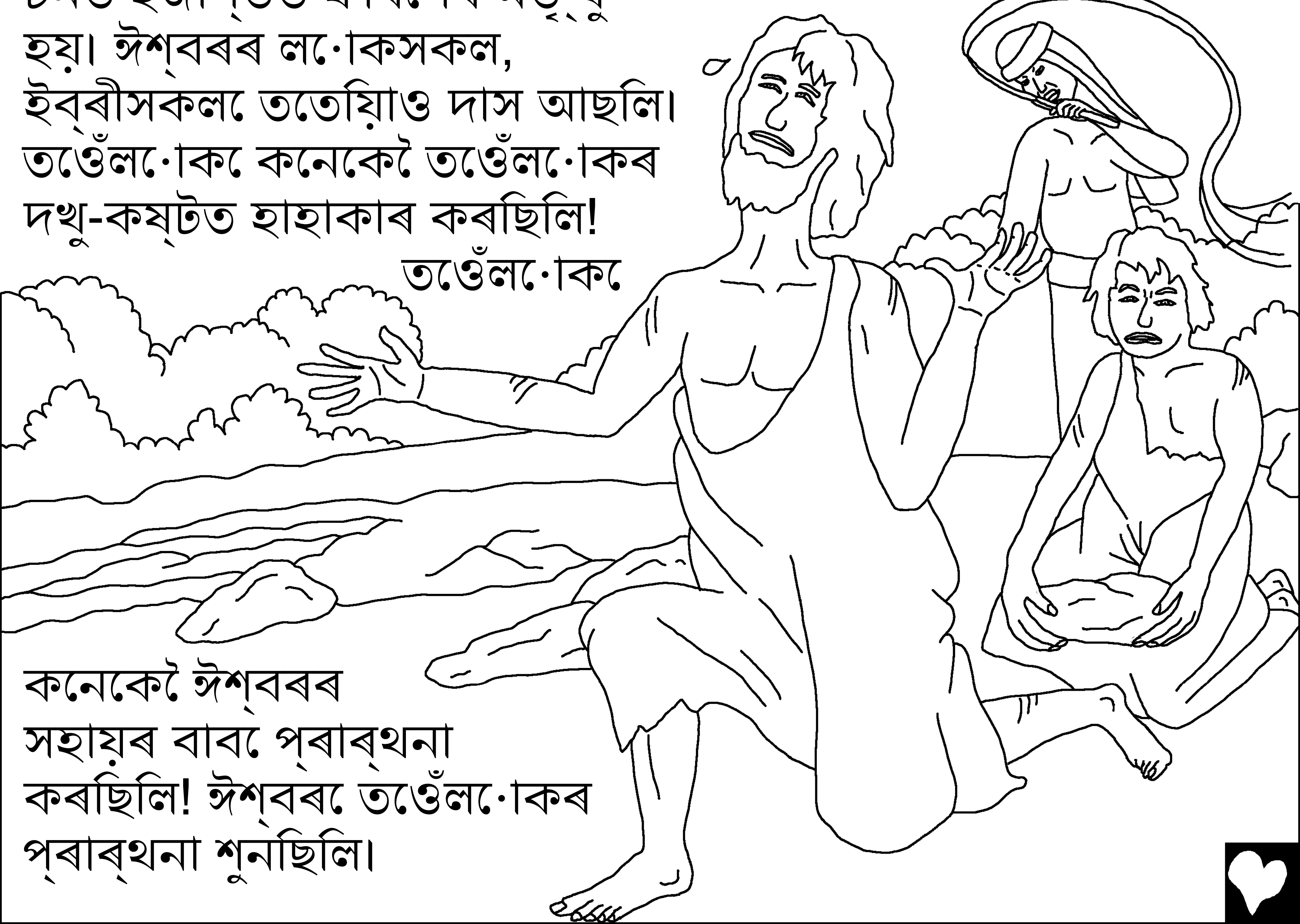

কেনেকৈ ঈশ্বৰৰ সহায়ৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল! ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনা শুনিছিল।

চনত মোচিয়ে এই বিষয়ে নাজানিছিলি,
কিন্তু ঈশ্বৰে তেওঁক দাস ত্বৰান্বতি
ইব্ৰীসকলক সহায় কৰিবলৈ ব্যৱহাৰ কৰাৰ
পৰিকল্পনা কৰিছিলি। মোচিয়ে মিচৰ এৰি
যোৱাৰ ৪০ বছৰ পাৰ হৈ গ'ল। তেওঁ
ৰিডৱেলৰ জাকৰ গৰখীয়া আছিলি।
কিন্তু তেওঁ নিশ্চয় ইজিপ্তত নিজৰ
লোকসকলক হেৰুৱাইছিলি।

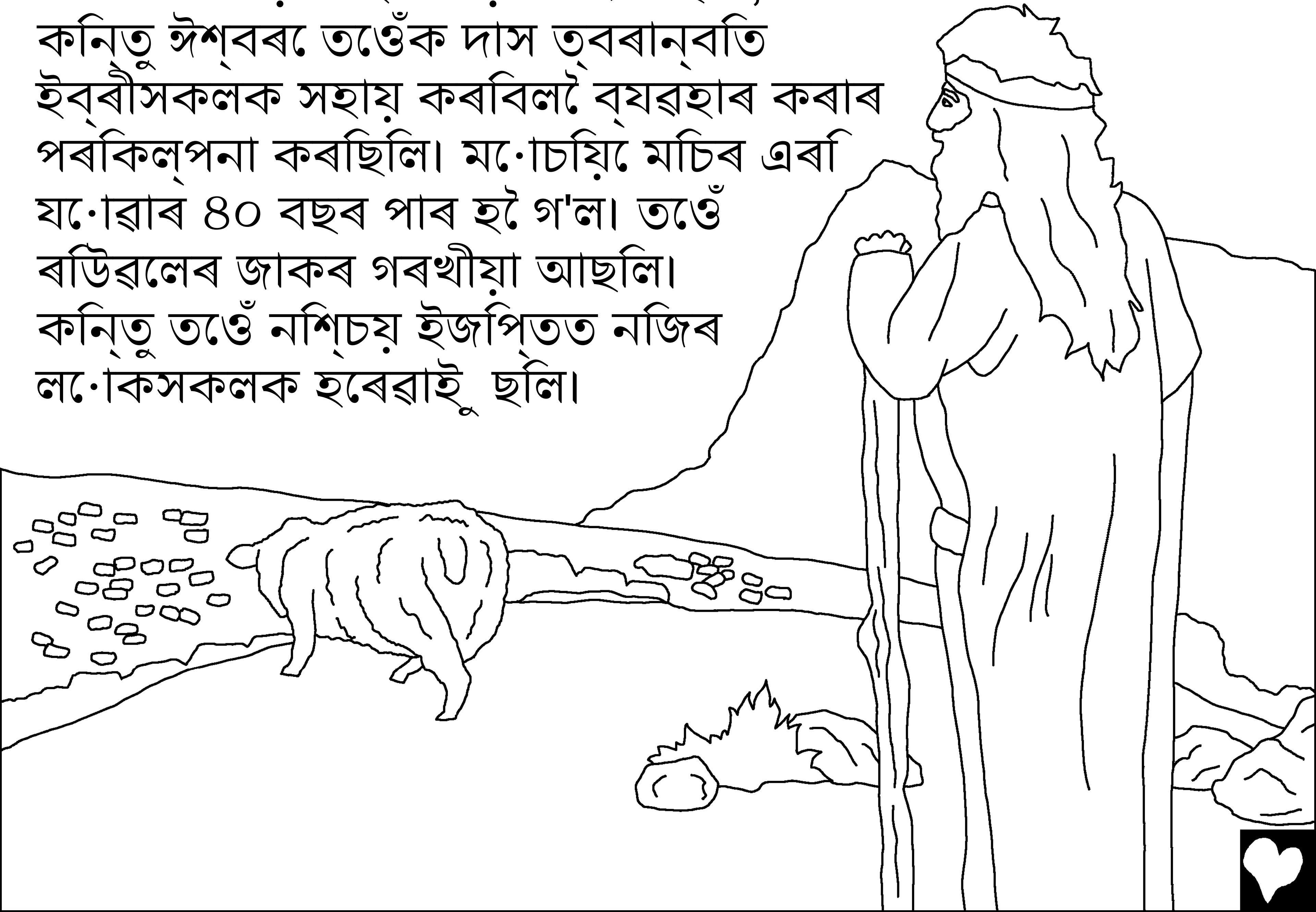

এদিন মোচিয়ে ওচৰৰ জোপোহা এটাত জুই লগোৱা দেখিলে। কিন্তু জুইয়ে জোপোহাটো জ্বলাই নিদিলে। মোচিয়ে কিয় জানিবলৈ সিদ্ধান্ত লৈছিলে।

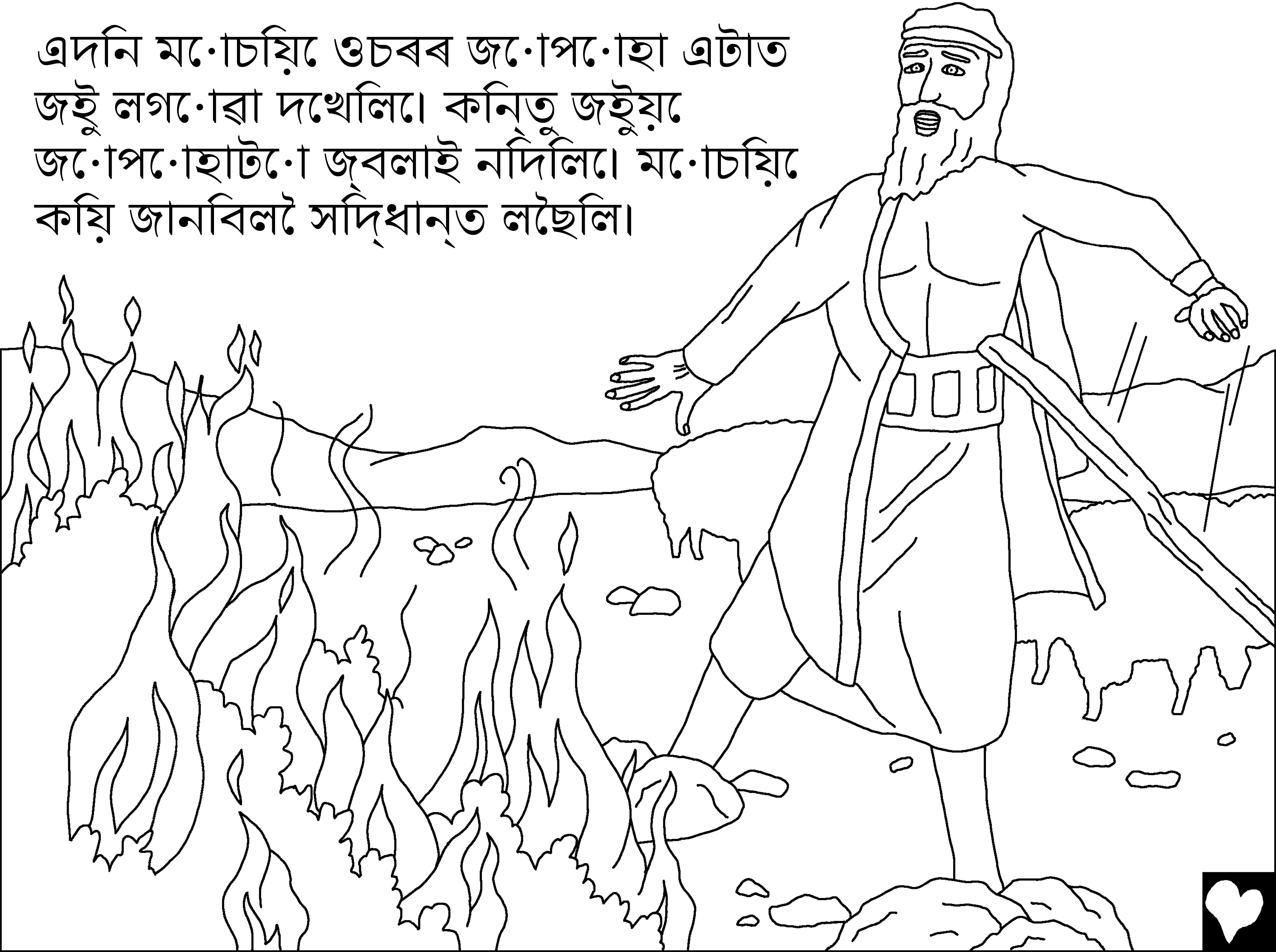

মোচি ওচৰ চাপি অহাৰ লগে লগে ঈশ্বৰে তেওঁক জোপোহাৰ পৰা বাহিৰলৈ মাতিলে। "মোচি!" মোচিয়ে এইদৰে কৈছিলে: "মই ইয়াত আছোঁ।" "অত্যাধিক কাষ চাপিবি নালাগে," ঈশ্বৰে কৈছিলে। "আপোনাৰ চেণ্ডেলে খুলি দিয়ক, কিয়নো আপুনি থিয় হৈ থকা ঠাইখন পবিত্ৰ ভূমি।"

চনত ঈশ্বৰে এইদৰে কৈছিল: "মই তোমালোকক মোৰ লোকসকলক মিচৰৰ পৰা বাহিৰলৈ অনাৰ বাবে ফাৰোলৈ পঠিয়াম।" কিন্তু মোচিয়ে যাবলৈ ভয় কৰিছিল।

তেতিয়া ঈশ্বৰে মোচিক তেওঁৰ মহান শক্তি দেখুৱালে।
তেওঁ মোচিৰ দণ্ডক সৰ্পলৈ পৰিণত কৰিলে।

যেতিয়া মোচিয়ে সৰ্পটো নিজৰ দ্বাৰা তুলি লৈছিলি তেতিয়া ই আৰুএবাৰ ৰড হৈ পৰিছিলি। ঈশ্বৰে আন এটা চিহ্ন দিছিলি।

"আপোনাৰ বুকুত হাত ৰাখক," তেওঁ আদেশ দিছিল। মোচিয়ে তেনে কৰিলে। কুষ্ঠৰোগৰ সৈতে তেওঁৰ হাত বগা হৈ পৰিল।

যতেয়িা তওঁ পুনৰ এইটো কৰছিলি,
তওঁৰ হাত আৰোগ্য হছৈলি।

মোচয়ে এতিয়াও আপত্তি কৰিছিল। তেওঁ ঈশ্বৰক কৈছিল, "মই ভালদৰে কথা নকওঁ।" ঈশ্বৰ খং উঠিল। তেওঁ কৈছিল, "আপুনি কোৱা কথাবোৰ কবলৈ মই আপোনাৰ ভায়েক হাৰোণক ব্যৱহাৰ কৰিম।"

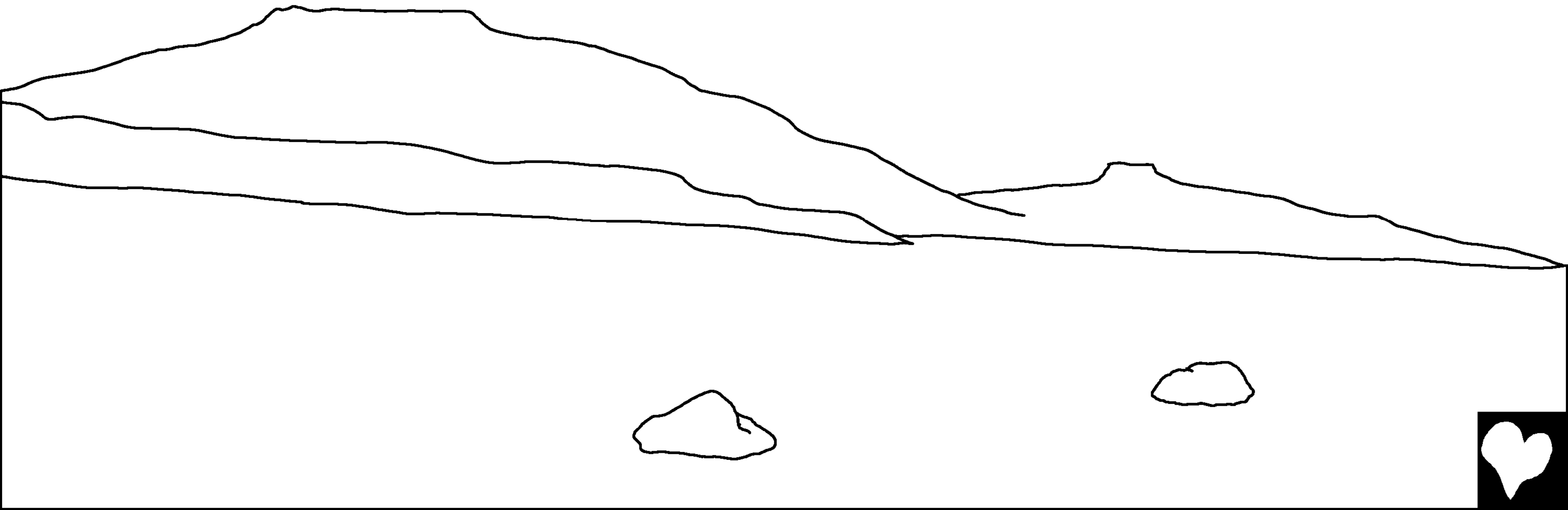

চনত মোচি জেথ্ৰোলৈ উভতি আহে,
নিজৰ সামগ্ৰী বোৰ পকে কৰি
ইজিপ্তলৈ ৰাওনা হয়।

ঈশ্বৰে মোচিৰ ভায়েক হাৰোণক পাহাৰত মোচিক লগ কৰিবলৈ প্ৰেৰিত কৰিলে। মোচিয়ে হাৰোণক ঈশ্বৰৰ ইব্ৰী লোকসকলক মিচৰীয়সকলৰ পৰা মুক্ত কৰাৰ পৰিকল্পনাৰ বিষয়ে সকলোকৈ কৈছিল। একেলগে তেওঁলোকে হিব্ৰু নেতাসকলৰ ওচৰলৈ এই খবৰ টো কঢ়িয়াই আনিছিল। যেতিয়া মোচিয়ে ইব্ৰী প্ৰাচীনসকলক চিহ্নবোৰ দেখুৱাইছিল, তেতিয়া তেওঁলোকে জানিছিল যে ঈশ্বৰে তেওঁলোকক সহায় কৰিব। একেলগে তেওঁলোকে উপাসনাত নমস্কাৰ কৰিলে।

সাহসৰে মোচি আৰুহাৰোণ ফাৰোৰ ওচৰলৈ গৈছিল। তেওঁলোকে তেওঁক কৈছিল, "ঈশ্বৰে কয়, "মোৰ লোকসকলক যাবলৈ দিয়ক।"

চনত ফাৰোৱে উত্তৰ দিছিল, "মই ইস্ৰায়েলক যাবলৈ নিদিওঁ।" তেওঁ ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা পালন নকৰে। ঈশ্বৰে ফাৰোৰ মন সলনি কৰিবলৈ তেওঁৰ মহান শক্তি ব্যৱহাৰ কৰিব লাগিব।

ৰাজকুমাৰ এজন গৰখীয়া হৈ পৰে

ঈশ্বৰৰ বাক্য, বাইবেলত

এই কাহিনী পোৱা যায়

যাত্ৰা ২-৫

“তোমাৰ বাক্য প্ৰকাশে দীপ্তি দিয়ে।”
গীতমালা ১১৯:১৩০ পদ

সমাপ্ত

বাইবেলৰ এই কাহিনীয়ে আমাক আমাৰ আশ্চৰ্য্যজনক ঈশ্বৰৰ বিষয়ে কয়,
যিজনাই আমাক নিৰ্ম্মাণ কৰিলে আৰু যি জনাই আমি তেওঁৰ বিষয়ে জনাতো বাঞ্ছা কৰে।

ঈশ্বৰে জানে যে আমি বেয়া কাম কৰিলো, যাক তেওঁ পাপ বুলি আখ্যা দিছে। পাপৰ শাস্তি হৈছে মৃত্যু, কিন্তু ঈশ্বৰে তোমাক ইমান প্ৰেম কৰে যে, তেওঁ নিজৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ যীচুক পঠাই দিছিল, যাতে তেওঁ তোমাৰ পাপৰ কাৰণে শাস্তি পাই ক্ৰুচত মৃত্যু বৰণ কৰে। তাৰ পিছত যীচু জীৱিত হ'ল আৰু তেওঁৰ ঘৰ স্বৰ্গলৈ গ'ল। তুমি যদি যীচুত বিশ্বাস কৰা আৰু তোমাৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰিবলৈ কোৱা, তেতিয়া তেওঁ নিশ্চয়ে কৰিব! তেওঁ এতিয়াই আহি তোমাত নিবাস কৰিব, আৰু তুমি চিৰকাল তেওঁৰ লগত নিবাস কৰিবা।

তুমি যদি এই সত্যত বিশ্বাস কৰা, তেতিয়া ঈশ্বৰক এইদৰে কোৱা:
প্ৰিয় যীচু, মই বিশ্বাস কৰো যে, আপুনি ঈশ্বৰ, মোৰ পাপৰ কাৰণে মৃত্যু বৰণ কৰিবলৈ আপুনি মানুহৰ ৰূপ ধাৰণ কৰিলে, আৰু এতিয়া আপুনি আকৌ জীৱিত। মোৰ জীৱনলৈ আহঁক আৰু মোৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰক, যাতে এতিয়া মই নতুন জীৱন পাব পাৰো, আৰু এদিন চিৰদিনৰ কাৰণে আপোনাৰ লগত থাকিবলৈ আপোনাৰ ওচৰলৈ যাব পাৰো। আপোনাৰ বাধ্য হৈ আপোনাৰ সন্তানৰ দৰে আপোনাৰ কাৰণে জীয়াই থাকিবলৈ মোক সহায় কৰক। আমেন।

বাইবেলখন পঢ়া আৰু প্ৰতিদিনে ঈশ্বৰৰ লগত কথোপকথন কৰা!
যোহন ৩:১৬ পদ।